

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 19 kwietnia 2018 r.

WNP-I.4131.38.2018.MO

**Rada Gminy w Lubowidzu
ul. Zielona 10
09 – 304 Lubowidz**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 i 2232, z 2018 r. poz. 130)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 299/LIV/2018 Rady Gminy w Lubowidzu z 20 marca 2018 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki położonej w rejonie ulicy Piastowskiej w miejscowości Zieluń, gmina Lubowidz.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 20 marca 2018 r. Rada Gminy w Lubowidzu podjęła uchwałę Nr 299/LIV/2018 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki położonej w rejonie ulicy Piastowskiej w miejscowości Zieluń, gmina Lubowidz.

Uchwałę tę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o p.z.p.”.

Stosownie do zapisów art. 14 ust. 8 ustawy o p.z.p., miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, uchwalanym zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o p.z.p., przez organ stanowiący gminy, tj. radę gminy. Artykuł 94 Konstytucji RP stanowi, że organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień ustawowych zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, a zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. W przypadku aktów prawa miejscowego z zakresu planowania przestrzennego, tj. w odniesieniu do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, regulację zasad i trybu ich sporządzania, określa ustawa o p.z.p.

W myśl art. 3 ust. 1 ustawy o p.z.p., kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy do zadań własnych gminy. Biorąc pod uwagę powyższe oraz mając na uwadze dyspozycję art. 20 ust. 2 ustawy o p.z.p.,

kontrola organu nadzoru w tym przedmiocie nie dotyczy celowości czy słuszności dokonywanych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego rozstrzygnięć, lecz ogranicza się jedynie do badania zgodności z prawem podejmowanych uchwał, a zwłaszcza przestrzegania zasad planowania przestrzennego oraz, określonej ustawą, procedury planistycznej.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p., podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie.

Zasady sporządzania aktu planistycznego dotyczą problematyki merytorycznej, która związana jest ze sporządzeniem aktu planistycznego, a więc jego zawartością (część tekstowa, graficzna). Zawartość aktu planistycznego określona została w art. 15 ustawy o p.z.p.

Jedną z podstawowych zasad sporządzania planu miejscowego ustawodawca uregulował w art. 15 ust. 1 ustawy o p.z.p., zgodnie z którym, wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem.

Ustawa o p.z.p., zgodnie z dyspozycją art. 1 ust. 1, określa m.in. zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej oraz zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczenia terenów na określone cele oraz ustalenia zasad ich zagospodarowania i zabudowy, przyjmując ład przestrzenny i zrównoważony rozwój za podstawę tych działań.

Z wnioskiem tym korespondują rezultaty wykładni systemowej. Zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy o p.z.p., w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym należy uwzględniać szereg wartości, w tym m.in.:

- wymagania ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury (art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy);
- walory architektoniczne i krajobrazowe (art. 1 ust. 2 pkt 2 ustawy);
- wymagania ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów rolnych i leśnych (art. 1 ust. 2 pkt 3 ustawy);
- wymagania ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia (art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy);
- prawo własności (art. 1 ust. 2 pkt 7 ustawy).

Z kolei tryb uchwalenia planu, określony w art. 17 ustawy o p.z.p., odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych, określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów w procesie planowania (poprzez składanie wniosków i uwag) i pośrednio do kontroli legalności przyjmowanych rozwiązań w granicach uzyskiwanych opinii i uzgodnień.

Egzegeza przytoczonych powyżej przepisów prowadzi do konkluzji, iż zgodnie z wolą ustawodawcy, ustalenia planu muszą zawierać zasady, o których mowa w art. 15 ustawy o p.z.p., które uwzględniają również wartości, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy o p.z.p. Zgodnie z art. 15 ustawy o p.z.p., projekt planu miejscowego zawiera część tekstową i graficzną (ust. 1), a art. 20 ust. 1 stanowi, że część tekstowa planu stanowi treść uchwały, a część graficzna stanowi załącznik do uchwały. Ocenie legalności podlega zarówno treść uchwały przyjmującej plan miejscowy, jak i załączniki, czyli m.in. część graficzna.

Zakres przedmiotowy władztwa planistycznego gminy, w ramach którego ma ona możliwość wpływu na sposób wykonywania prawa własności, przez właścicieli i użytkowników terenów objętych ustaleniami planu miejscowego, nie jest nieograniczony i został szczegółowo określony w ustawie o p.z.p. poprzez wskazanie obowiązkowej i fakultatywnej (dopuszczalnej) treści planu miejscowego (art. 15 ust. 2 i 3) oraz w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

(Dz. U. Nr 164, poz. 1587), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p.”, w szczególności zaś w jego ustaleniach zawartych w § 3, 4 i 7 oraz w § 8 ust. 2 zd. 1, który stanowi, że: „Na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego”.

Oznacza to, że nie każde rozstrzygnięcie związane swobodnie z przeznaczeniem, zagospodarowaniem i użytkowaniem terenu może być włączone do ustaleń planu, a jedynie takie, które mieści się ściśle w ramach tego, co ustawa określa ogólnie, jako ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego i określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu, a konkretnie wylicza w art. 15, natomiast ww. rozporządzenie doszczegóławia, jako nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów, określone w § 4 tego rozporządzenia. W szczególności, wobec zasady hierarchiczności źródeł prawa, przedmiotem regulacji planu nie mogą być kwestie, które podlegają regulacjom aktów wyższego rzędu, ani tym bardziej regulacje planu nie mogą być z nimi sprzeczne.

Organ nadzoru zobowiązany jest do badania zgodności uchwały ze stanem prawnym obowiązującym w dacie podjęcia przez radę gminy uchwały i w przypadku stwierdzenia naruszenia prawa, do podjęcia interwencji, stosownej do posiadanych kompetencji w tym zakresie.

W wyniku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego, w związku z brakiem uwzględnienia przepisów odrębnych odnoszących się do obszaru objętego planem.

Stosownie do dyspozycji **art. 15 ust. 1** ustawy o p.z.p., organ wykonawczy gminy sporządza projekt planu miejscowego zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem miejscowym. W odniesieniu do przedmiotowego planu miejscowego zastosowanie będą miały m.in. przepisy:

- ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519 z późn. zm.);
- ustawy z 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2017 r. poz. 2126 z późn. zm.);
- ustawy z 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161);
- ustawy z 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2017 r. poz. 788 z późn. zm.).

W myśl **art. 1 ust. 2 pkt 3** ustawy o p.z.p., w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza m.in. wymagania ochrony środowiska.

Zgodnie z brzmieniem **art. 15 ust. 2 pkt 3 i pkt 7** ustawy o p.z.p.: „2. W planie miejscowym określa się obowiązkowo: (...) 3) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu; (...) 7) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa;”.

Konkretyzację wyżej przytoczonych przepisów odnaleźć możemy w ustaleniach **§ 4 pkt 3 lit. a oraz pkt 7** rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p., które stanowią, iż: „3) ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego powinny zawierać nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów wynikające z: a) potrzeb ochrony środowiska, o których mowa w szczególności w art. 72 i 73 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.), (...) 7) ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych,

powinny zawierać nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów;”. Ponadto zgodnie z § 7 pkt 6 ww. rozporządzenia, projekt rysunku planu miejscowego powinien zawierać „6) granice i oznaczenia obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;”.

W § 3 uchwały ustalono, że: „W granicach obszarów objętych planem wyznacza się tereny o przeznaczeniu: 1) RU – teren obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych i hodowlanych; 2) ZL – teren lasów.”, dla których ustalenia szczegółowe zawarto w § 4 i § 5 uchwały.

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w:

- § 4 pkt 7 uchwały, w brzmieniu: „Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem **RU** ustala się: (...) 7) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa – **nie występuje potrzeba określania;**”;
- § 5 pkt 7 uchwały, w brzmieniu: „Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem **ZL** ustala się: (...) 7) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa – **nie występuje potrzeba określania;**”.

Z powyższych ustaleń wynika w jednoznaczny sposób, że w związku z brakiem potrzeby określenia granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, w granicach obszaru objętego planem nie ma takich terenów i obiektów, dla których zasady ich ochrony, zgodnie z przepisami odrębnymi, powinny być ustalone w planie. Natomiast przeznaczenie rolne i leśne terenów objętych planem wskazuje, że obowiązują dla terenów odrębne przepisy, tj. przepisy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz ustawy o lasach. Powyższe wynika, nie tylko z cytowanych powyżej przepisów, ale również z dyspozycji art. 5 ust. 1 ustawy o p.z.p.

Tymczasem z Centralnej Bazy Danych Geologicznych Państwowego Instytutu Geologicznego wynika, że obszar objęty planem znajduje się w granicach udokumentowanego złoża kruszywa naturalnych „Zieluń” 7625 KN – zatwierdzonego decyzją Wojewody Ciechanowskiego Nr OSL.IV.7520/43/98 z 21 lipca 1998 r.

Zgodnie z **art. 95 ust. 1 i ust. 2** ustawy Prawo geologiczne i górnicze: „1. **Udokumentowane złoża kopalin** oraz udokumentowane wody podziemne, w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, a także udokumentowane kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla, w celu ich ochrony ujawnia się w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach zagospodarowania przestrzennego województwa. 2. W terminie do 2 lat od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej przez właściwy organ administracji geologicznej obszar udokumentowanego złoża kopaliny oraz obszar udokumentowanego kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla obowiązkowo wprowadza się do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.”

Stosownie do dyspozycji **art. 72 ust. 1 pkt 1, 2, 4, ust. 4** ustawy Prawo ochrony środowiska: „1. W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez: 1) ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi, w tym na terenach eksploatacji złóż kopalin, i racjonalnego gospodarowania gruntami; 2) uwzględnianie obszarów

występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż; (...)
4) uwzględnianie konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej; (...) 4. Wymagania, o których mowa w ust. 1-3, określa się na podstawie opracowań ekofizjograficznych, stosownie do rodzaju sporządzanego dokumentu, cech poszczególnych elementów przyrodniczych i ich wzajemnych powiązań. Ponadto, zgodnie z art. 125 ustawy Prawo ochrony środowiska: „Złoża kopalin podlegają ochronie polegającej na racjonalnym gospodarowaniu ich zasobami oraz kompleksowym wykorzystaniu kopalin, w tym kopalin towarzyszących.”.

Udokumentowane złożo kruszyw naturalnych „Zieluń” 7625 KN nie zostało w żaden sposób ujawnione zarówno w części graficznej Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Lubowidz, zmienionym uchwałą Nr 194/XXXVI/2017 Rady Gminy w Lubowidzu z 22 lutego 2017 r., jak też w przedmiotowym planie miejscowym. Z Centralnej Bazy Danych Geologicznych Państwowego Instytutu Geologicznego nie wynika, żeby złożo to zostało wykreślone z bilansu zasobu złóż kopalin.

Na obowiązek ujawnienia ww. złoża w przedmiotowym planie miejscowym, wynikający z przepisu art. 95 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze, zwrócił także uwagę Minister Środowiska w piśmie z 19 lipca 2016 r. znak: DSA.4704.19.2016.RU, **negatywnie opiniującym projekt planu miejscowego, w którym złożo to nie zostało ujawnione.** Ponadto w ww. piśmie Wójt Gminy Lubowidz został poinformowany, że „W przesłanym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Lubowidz w miejscowości Zieluń nie zostały ujawnione złoża kruszyw naturalnych „Zieluń” ID 7625 oraz Główne Zbiorniki Wód Podziemnych nr 214 i 215. Z uwagi na powyższe negatywnie opiniuję projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki położonej w miejscowości Zieluń w gminie Lubowidz.”.

Należy zwrócić uwagę, że lokalizacja powyższego udokumentowanego złoża kruszyw naturalnych w granicach obszaru planu oraz położenie całego obszaru objętego tym planem miejscowym w zasięgu Głównych Zbiorników Wód Podziemnych nr 214 i 215 **zostało również wykazane w opracowaniu ekofizjograficznym oraz w prognozie oddziaływania na środowisko, wykonanych na potrzeby sporządzania przedmiotowego planu miejscowego.** Zatem obowiązkiem organów Gminy Lubowidz, na podstawie art. 72 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska, było uwzględnienie ww. złoża oraz zbiorników wód podziemnych w sporządzanym planie miejscowym.

Z tekstu Studium, stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały Nr 194/XXXVI/2017, pn. *Część I. Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego gminy Lubowidz*, pkt 11 pn. *Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla*, tabeli 38 pn. *Wykaz złóż kopalin na terenie gminy Lubowidz* wynika, że w miejscowości Zieluń zlokalizowane jest złożo pn. *Zieluń*, którego status został określony, jako nieaktywny (str. 152 tekstu Studium).

Z części graficznej Studium pn. *Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego* wynika, iż większość obszaru objętego planem miejscowym znajduje się w granicach terenu górniczego, przy czym *de facto* teren ten został zniesiony, a zatem w granicach planu miejscowego teren górniczy nie występuje (vide str. 153 tekstu Studium tabela nr 39 poz. 6). Z kolei z rysunku Studium, stanowiącego załącznik nr 2 do ww. uchwały, pn. *Kierunki zagospodarowania przestrzennego* obszar, na którym zgodnie z: geologiczną bazą danych, informacjami zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym podstawowym oraz w prognozie oddziaływania na środowisko, znajduje się złożo, został oznaczony, jako teren wskazany pod rekultywację.

Organ nadzoru wskazuje, że przepis art. 15 ust. 1 ustawy o p.z.p. oznacza nie tylko wymóg sporządzenia planu miejscowego zgodnie ze studium, ale również zgodnie z przepisami odrębnymi

odnoszącymi się do obszaru objętego planem, które w przedmiotowym planie nie zostały uwzględnione.

Brak ujawnienia oraz brak uwzględnienia w przedmiotowym planie miejscowym wymogów ochrony zlokalizowanego w granicach planu miejscowego udokumentowanego złoża kruszywa naturalnych „Zieluń” 7625 KN oraz zasobów wód podziemnych znajdujących się w zasięgu Głównych Zbiorników Wód Podziemnych nr 214 i 215, stanowi o istotnym naruszeniu zasad sporządzania planu miejscowego, o których mowa w:

- **art. 15 ust. 1** ustawy o p.z.p., który nakazuje sporządzenie planu miejscowego zgodnie z przepisami odrębnymi;
- **art. 15 ust. 2 pkt 3** ustawy o p.z.p., który nakazuje obowiązkowo określać w planie miejscowym zasady ochrony środowiska, w związku z **art. 1 ust. 2 pkt 3** ustawy o p.z.p.;
- **art. 15 ust. 2 pkt 7** ustawy o p.z.p., który nakazuje obowiązkowo określać w planie miejscowym granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów;
- **§ 4 pkt 3 lit. a** rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p., który nakazuje zawarcie w projekcie tekstu planu miejscowego ustaleń dotyczących nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów wynikających z potrzeb i ochrony środowiska, o których mowa w szczególności w przepisach ustawy Prawo ochrony środowiska;
- **§ 7 pkt 6** rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p., który nakazuje określenie na projekcie rysunku planu miejscowego granic i oznaczeń obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych,

w związku z naruszeniem przepisów odrębnych, w tym:

- **art. 72 ust. 1 pkt 2** ustawy Prawo ochrony środowiska, który nakazuje uwzględnienie w planie miejscowym obszarów występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż;
- **art. 72 ust. 1 pkt 4** ustawy Prawo ochrony środowiska, który nakazuje uwzględnianie konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej;
- **art. 72 ust. 4** ustawy Prawo ochrony środowiska, który nakazuje określanie wymagań dotyczących złóż kopalin, o których mowa w art. 72 ust. 1 – ust. 3 ustawy, na podstawie opracowań ekofizjograficznych;
- **art. 125** ustawy Prawo ochrony środowiska, który nakazuje ochronę złóż kopalin polegającą między innymi na racjonalnym gospodarowaniu ich zasobami oraz kompleksowym ich wykorzystaniu;
- **art. 95 ust. 1** ustawy Prawo geologiczne i górnicze, który nakazuje ujawnianie udokumentowanych złóż kopalin oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, w celu ich ochrony, w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Uchwalony plan miejscowy nie spełnia dyspozycji wskazanych powyżej przepisów ustawy o p.z.p. i rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p. oraz mających zastosowanie przy jego sporządzaniu przepisów odrębnych. Powyższe stanowi o istotnym naruszeniu zasad sporządzania planu miejscowego, co na mocy art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p., skutkuje stwierdzeniem jego nieważności.

W kontekście powyższych naruszeń organ nadzoru wskazuje, że zgodnie z wymogiem art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p., istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, oraz istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. W przedmiotowej sprawie doszło

do naruszenia, w sposób istotny zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co oznacza konieczność wyeliminowania uchwały w całości z obrotu prawnego.

Istotność naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego należy przy tym kwalifikować, jako bezwzględny wymóg spełnienia dyspozycji: art. 15 ust. 1, art. 15 ust. 2 pkt 3, w związku z art. 1 ust. 2 pkt 3, art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy o p.z.p oraz § 4 pkt 3 lit. a oraz pkt 7 i § 7 pkt 6 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p., w związku z art. 72 ust. 1 pkt 2 i pkt 4, ust. 4, art. 125 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz art. 95 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze. Istotność powyższych naruszeń należy również kwalifikować przez pryzmat rozwiązań przestrzennych w nim przyjętych, które byłyby inne gdyby do powyższych naruszeń nie doszło.

Organ nadzoru wskazuje, że naruszenia nieistotne to naruszenia drobne, mało znaczące, niedotyczące istoty zagadnienia. Za nieistotne naruszenie należy uznać takie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości, jak nieścisłość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na istotną treść aktu (wyrok WSA w Szczecinie z 13 kwietnia 2006 r., sygn. akt. II SA/Sz 1174/05, LEX nr 296073). Ustalenia, o których mowa w niniejszym rozstrzygnięciu, nadzorczym mają istotny wpływ na przyjęte rozwiązania przestrzenne.

Wziąwszy powyższe pod uwagę organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały Nr 299/LIV/2018 Rady Gminy w Lubowidzu z 20 marca 2018 r. w sprawie *uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki położonej w rejonie ulicy Piastowskiej w miejscowości Zieluń, gmina Lubowidz*, co na mocy art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, skutkuje wstrzymaniem jego wykonania, w tym zakresie, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia.

Gminie, w świetle art. 98 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Zdzisław Szipiera

